

Αριθμός απόφασης

4242/2021

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Τμήμα 3ο

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Δέσποινα Κακοκεφάλου, Εφέτη, την οποία όρισε το Τριμελές Συμβούλιο Διεύθυνσης του Εφετείου Αθηνών και τη Γραμματέα Θεώνη Αναγνωστοπούλου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 11 Οκτωβρίου 2021 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Α.ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ – ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ – ΚΑΘΟΥ Η ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ: Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τους Υπουργούς Οικονομικών και Παιδείας και Θρησκευμάτων, που κατοικοεδρεύουν στην Αθήνα και το Αμαρούσιο Αττικής, αντίστοιχα, το οποίο παραστάθηκε δια της δικαστικής πληρεξουσίας ΝΣΚ Γεωργίας-Ελευθερίας Γεωργούλα.

ΤΩΝ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ - ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1) συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος» (ΔΟΕ), που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Πρόεδρο του ΔΣ Αθανάσιο Κικινή, ο οποίος εμφανίστηκε και παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίας δικηγόρου

200

Μαρίας-Μαγδαληνής Τσίπρα 2) συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «Ομοσπονδία Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης» (ΟΛΜΕ), που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Πρόεδρο του ΔΣ Θεόδωρο Τσούχλο, ο οποίος εμφανίστηκε και παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίας δικηγόρου Μαργαρίτας Παναγοπούλου 3) συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού Ειδικής Αγωγής» (ΠΟΣΕΕΠΕΑ), που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα από την Πρόεδρο του ΔΣ Γεωργία Μπουλμέτη, η οποία εμφανίστηκε και παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου Δημητρίου Ραζέλου (υπέρ ης η πρόσθετη παρέμβαση) 4) συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «Ομοσπονδία Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών Λειτουργών Ελλάδας» (ΟΙΕΛΕ), που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου Γεωργίου Μελισσάρη.

Β. ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ- ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ - ΥΠΕΡ ΗΣ Η ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ: συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος» (ΔΟΕ), που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Πρόεδρο του ΔΣ Αθανάσιο Κικινή, ο οποίος εμφανίστηκε και παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίας δικηγόρου Μαρίας-Μαγδαληνής Τσίπρα.

ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ - ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τους Υπουργούς Οικονομικών και Παιδείας και Θρησκευμάτων, που κατοικοεδρεύουν στην Αθήνα και το Αμαρούσιο Αττικής, αντίστοιχα, το οποίο παραστάθηκε δια της δικαστικής πληρεξουσίας ΝΣΚ Γεωργίας-Ελευθερίας Γεωργούλα.

Γ. ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ - ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ - ΥΠΕΡ ΗΣ Η ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ: συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «Ομοσπονδία Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης» (ΟΛΜΕ), που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Πρόεδρο του ΔΣ Θεόδωρο Τσούχλο, ο οποίος εμφανίστηκε και παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίας δικηγόρου Μαργαρίτας Παναγοπούλου.

ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ - ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τους Υπουργούς Οικονομικών και Παιδείας και Θρησκευμάτων, που κατοικοεδρεύουν στην Αθήνα και το Αμαρούσιο Αττικής, αντίστοιχα, το οποίο παραστάθηκε δια της δικαστικής πληρεξουσίας ΝΣΚ Γεωργίας-Ελευθερίας Γεωργούλα.

Δ. ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ - ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «Ομοσπονδία Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών Λειτουργών Ελλάδας» (ΟΙΕΛΕ), που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου Γιώργου Μελισσάρη.

ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ - ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τους Υπουργούς Οικονομικών και Παιδείας και Θρησκευμάτων, που κατοικοεδρεύουν στην Αθήνα και το Αμαρούσιο Αττικής, αντίστοιχα, το οποίο παραστάθηκε δια της δικαστικής πληρεξουσίας ΝΣΚ Γεωργίας-Ελευθερίας Γεωργούλα.

ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑΣ: Ανώτατης Διοικήσεως Ενώσεων Δημοσίων Υπαλλήλων (ΑΔΕΔΥ), που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου Ιορδάνη Προυσανίδη.

Το Ελληνικό Δημόσιο άσκησε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών κατά των εναγομένων και ήδη εκκαλούντων-εφεσίβλητων την από 30-9-2021 (αριθ. εκθ. κατ.75447/1902/2021) αγωγή του και για τους λόγους που περιέχονται σ' αυτή ζήτησε τα αναφερόμενα στο αιτητικό της. Επί της αγωγής αυτής εκδόθηκε η 534/2021 απόφαση του ανωτέρω Δικαστηρίου, η οποία δέχθηκε εν μέρει την αγωγή.

Κατά της αποφάσεως αυτής οι διάδικοι άσκησαν τις κάτωθι εφέσεις: Α) το Ελληνικό Δημόσιο την από 4-10-2021 (αριθμ. εκθ. κατ. στο εκδόν δικαστήριο 76740/5653/2021) έφεση Β) η «Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος» (ΔΟΕ), την από 1-10-2021 (αριθμ. εκθ. κατ. στο εκδόν δικαστήριο 76527/5634/2021) έφεση Γ) η «Ομοσπονδία Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης» (ΟΛΜΕ), την από 4-10-2021 (αριθμ. εκθ. κατ. στο εκδόν δικαστήριο 76516/5633/2021) έφεση Δ) η «Ομοσπονδία Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών Λειτουργών Ελλάδας» (ΟΙΕΛΕ), την από 4-10-2021 (αριθμ. εκθ. κατ. στο εκδόν δικαστήριο 76579/5637/2021) έφεση, απευθυνόμενες προς το Δικαστήριο τούτο και για τους λόγους που περιέχονται σ' αυτές ζήτησαν τα αναφερόμενα στο αιτητικό τους.

Οι εφέσεις προσδιορίστηκαν για συζήτηση κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, κατά την οποία εκφωνήθηκαν οι υποθέσεις από τη σειρά του οικείου πίνακίου και συζητήθηκαν.

Κατά την εκφώνηση των υποθέσεων από τη σειρά του πινακίου ασκήθηκε από την ΑΔΕΔΥ πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της ΠΟΣΕΕΠΕΑ προφορικά και υπέρ της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ με τις προτάσεις, οι δε πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων παραστάθηκαν στο ακροατήριο και αναφέρθηκαν στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Οι κρινόμενες α) από 4-10-2021 (αριθμ. εκθ. κατ. 76740/5653/2021)β) από 1-10-2021 (αριθμ. εκθ. κατ. 76527/5634/2021)γ) από 4-10-2021 (αριθμ. εκθ. κατ. 76516/5633/2021)δ) από 4-10-2021 (αριθμ. εκθ. κατ. 76579/5637/2021) εφέσεις των πρωτοδίκως εν μέρει ηττηθέντων διαδίκων κατά της 534/2021 οριστικής αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που εκδόθηκε ερήμην της τρίτης εναγομένης «ΠΟΣΕΕΠΕΑ» και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών, ασκήθηκαν νομότυπα και εμπρόθεσμα, ήτοι εντός της προθεσμίας των 3 ημερών από την επίδοση της εκκαλουμένης (άρθρο 22 παρ.4 του ν.1264/1982).Πρέπει επομένως, αφού διαταχθεί η συνεκδίκασή τους λόγω της πρόδηλης μεταξύ τους συνάφειας και για λόγους διευκόλυνσης της διεξαγωγής της δίκης (άρθρα 246, 524 παρ. 1, 591 παρ. 1 ΚΠολΔ), να γίνουν τυπικά δεκτές και να ερευνηθούν, κατά την ίδια διαδικασία, ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων τους (532 παρ. 1 σε συνδ. με 591 παρ. 1 ΚΠολΔ).Με τις προαναφερόμενες εφέσεις πρέπει να συνεκδικαστούν λόγω της συνάφειάς τους, και οι πρόσθετες παρεμβάσεις που ασκήθηκαν από την ΑΔΕΔΥ προφορικά υπέρ του μέλους της ΠΟΣΕΕΠΕΑ και με τις προτάσεις υπέρ των μελών της, ΔΟΕ και ΟΛΜΕ, ενώπιον του παρόντος δικαστηρίου, χωρίς την προηγούμενη τήρηση προδικασίας, μη εφαρμοζόμενων των διατάξεων του άρθρου 591 ΚΠολΔ στην προκειμένη περίπτωση, καθώς στις διαφορές για την κήρυξη απεργίας δικαιολογείται και επιτρέπεται η σύντμηση προθεσμιών (άρθρο 22 παρ. 4,5 Ν. 1264/1982) και θα ήταν άτοπο να προσδιορίζεται σύντομη δικάσιμος και προθεσμίες επίδοσης για την έφεση, ενώ για την άσκηση πρόσθετης παρέμβασης να απαιτείται η εφαρμογή του άρθρου 591 ΚΠολΔ, ενόψει του ότι θα απέκλειε ουσιαστικά την άσκησή της.

Με την από 30-9-2021 (αριθ. εκθ. κατ.75447/1902/2021) αγωγή του ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, το ενάγον Ελληνικό Δημόσιο ισχυρίστηκε ότι εναγόμενες είναι δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις και ότι μέλη

τους είναι πρωτοβάθμιες, μέλη των οποίων είναι εκπαιδευτικοί κάθε κλάδου και κατηγορίας – δημόσιοι υπάλληλοι της πρωτοβάθμιας (πρώτη εναγομένη) και δευτεροβάθμιας (δεύτερη εναγομένη) εκπαίδευσης και της ειδικής αγωγής (τρίτη εναγομένη), καθώς και οι εργαζόμενοι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί σε ιδιωτικά σχολεία (τέταρτη εναγομένη), την εποπτεία των οποίων έχει το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων. Ότι στις 16-9-2021 η πρώτη εναγομένη του επέδωσε την με ίδια ημερομηνία εξώδικη δήλωσή της, στην οποία αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι προκηρύσσει απεργία-αποχή από κάθε ενέργεια που συνδέεται με την εφαρμογή των διαδικασιών που προβλέπονται στο ν. 4692/2020, όπως αυτές συμπληρώθηκαν από το ν. 4823/2021 και περαιτέρω ρυθμίστηκαν με την Υπουργική Απόφαση 108906/ΓΔ4/ΦΕΚ4189/10-9-2021 «Συλλογικός προγραμματισμός, εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση των σχολικών μονάδων» και ότι όμοιου περιεχομένου εξώδικες δηλώσεις του επέδωσαν η δεύτερη εναγομένη στις 13-9-2021, η τρίτη εναγομένη στις 21-9-2021 και η τέταρτη εναγομένη στις 20-9-2021. Περαιτέρω, επικαλέστηκε το ενάγον ότι 1) η κηρυχθείσα απεργία είναι παράνομη διότι α) κηρύχθηκε από αναρμόδιο όργανο όσον αφορά τις τρεις πρώτες των εναγομένων β) οι τελευταίες παρέλειψαν να ακολουθήσουν την προβλεπόμενη από το άρθρο 3 του ν. 2224/1994 διαδικασία δημόσιου διαλόγου στον ΟΜΕΔ γ) οι εναγόμενες δεν μερίμνησαν για τη διάθεση του αναγκαίου προσωπικού ασφαλείας και του προσωπικού ελάχιστης εγγυημένης υπηρεσίας που προβλέπεται από το άρθρο 21 του ν. 1264/1982 και δ) πρόκειται για «πολιτική απεργία», καθόσον στοχεύει στη μεταβολή της κυβερνητικής πολιτικής και την κατάργηση των προαναφερομένων νόμων 2) η κηρυχθείσα απεργία είναι καταχρηστική, διότι οι εναγόμενες στοχεύουν στον εξαναγκασμό του Κοινοβουλίου να καταργήσει τα επίμαχα νομοθετήματα, είναι αόριστης διάρκειας και πλήττει τρίτους, κυρίως τους μαθητές, καθώς ελλείπει η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου, προκειμένου αυτό να ενισχυθεί και βελτιωθεί. Με βάση τα ανωτέρω, το ενάγον ζήτησε να αναγνωρισθεί ο παράνομος και καταχρηστικός χαρακτήρας της ως άνω απεργίας που κήρυξαν οι εναγόμενες, να απαγορευτεί η συνέχιση αυτής και να καταδικαστεί, άλλως να απειληθεί σε βάρος καθεμίας από αυτές χρηματική ποινή 10.000 ευρώ για κάθε παράβαση της απόφασης που θα εκδοθεί, να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστούν οι εναγόμενες στη δικαστική του δαπάνη. Κατά την εκφώνηση της υπόθεσης ενώπιον του

40

πρωτοβαθμίου δικαστηρίου ασκήθηκε προφορικά πρόσθετη παρέμβαση της ΑΔΕΔΥ υπέρ των εναγομένων ΔΟΕ και ΟΛΜΕ. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την εκκαλούμενη απόφασή του, αφού συνεκδίκασε ερήμην της τρίτης εναγομένης «ΠΟΣΕΕΠΕΑ» και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων την αγωγή και την πρόσθετη παρέμβαση (την οποία έκρινε παραδεκτή), απέρριψε ως μη νόμιμα τα αιτήματα της αγωγής περί απαγόρευσης συνέχισης της απεργίας, περί καταδίκης άλλως απειλής χρηματικής ποινής σε βάρος των εναγομένων για κάθε παραβίαση της απόφασης που θα εκδοθεί και περί κήρυξης της απόφασης προσωρινά εκτελεστής έκρινε νόμιμη την αγωγή ως προς το αίτημά της περί αναγνώρισης της απεργίας ως παράνομης και καταχρηστικής και, αφού ερεύνησε αυτήν στην ουσία της, την έκανε δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη, κρίνοντας ότι η πρώτη και τρίτη των εναγομένων αποφάσισαν την απεργία με απόφαση του ΔΣ τους και όχι της ΓΣ, όλες δε οι εναγόμενες δεν υπέβαλαν στον ΟΜΕΔ αίτηση διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας και δεν διέθεσαν κατά τη διάρκεια της απεργίας προσωπικό ελάχιστης εγγυημένης υπηρεσίας, αναγνώρισε δε ότι η απεργία είναι παράνομη, λόγω της έλλειψης των άνω προϋποθέσεων του νόμου για την άσκησή της, απέρριψε δε στη συνέχεια την πρόσθετη παρέμβαση. Κατά της απόφασης αυτής παραπονεείται τόσο το ενάγον όσο και οι εναγόμενες, με τις κρινόμενες εφέσεις τους, για τους αναφερόμενους σ' αυτές λόγους που ανάγονται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και κακή εκτίμηση των αποδείξεων και ζητούν την εξαφάνισή της, ώστε κατά μεν το ενάγον να γίνει δεκτή η αγωγή στο σύνολό της, κατά δε τις εναγόμενες να απορριφθεί αυτή στο σύνολό της. Με το προαναφερόμενο περιεχόμενο, η αγωγή είναι πλήρως ορισμένη και ο περί αοριστίας ισχυρισμός της πρώτης εναγομένης γιατί δεν αναφέρεται στο δικόγραφο η βλάβη που υφίσταται το ενάγον από την αποχή των εκπαιδευτικών από τη διαδικασία αξιολόγησης, τον οποίο επαναφέρει με τον τέταρτο λόγο της έφεσής της, είναι αβάσιμος και απορριπτός.

Ο εργοδότης κατά του οποίου στρέφεται η απεργία έχει, σύμφωνα με τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 70 του ΚΠολΔ και 24 του ν. 1264/ 1982, έννομο συμφέρον να ζητήσει να αναγνωρισθεί δικαστικώς ότι η απεργία είναι παράνομη και καταχρηστική. Επίσης, ενόψει των διατάξεων των άρθρων 946 παρ. 1 και 947 παρ. 1ΚΠολΔ, αν η παράνομη απεργία έχει ήδη κηρυχθεί ή πραγματοποιείται, προσβάλλοντας έτσι το δικαίωμα και πάντως το έννομο συμφέρον του εργοδότη, για την ομαλή και αδιάκοπη λειτουργία της εργασιακής σύμβασης, δικαιούται ο τελευταίος να ζητήσει με καταψηφιστική αγωγή τη μη έναρξη ή τη διακοπή της απεργίας (άρση της προσβολής), ενώ αν έχει εξαγγελθεί και επίκειται με πιθανότητα, κατά την συνήθη πορεία των πραγμάτων ή τις ειδικές περιστάσεις, η

πραγματοποίηση ή επανάληψη τέτοιας απεργίας, ο εργοδότης δικαιούται να ζητήσει την απαγόρευσή της, δηλαδή την παράλειψη της στο μέλλον, με απειλή των μέσων έμμεσης εκτέλεσης του άρθρου 947 παρ. 1 ΚΠολΔ. (ΑΠ 528/1990). Περαιτέρω, το δικαστήριο με την απόφαση του, όταν δέχεται την αγωγή και διατάσσει τη μη έναρξη ή διακοπή της απεργίας ως παράνομης, απειλεί κατά του επαγγελματικού σωματείου που κήρυξε την παράνομη απεργία χρηματική ποινή και κατά των εκπροσώπων του επαγγελματικού αυτού σωματείου προσωπική κράτηση, όχι για να εξαναγκασθούν οι απεργοί να προσφέρουν παρά τη θέλησή τους εργασία, αλλά για να εξαναγκασθεί η διοίκηση του επαγγελματικού σωματείου να συμμορφωθεί προς δικαστική απόφαση και λάβει τη σχετική απόφαση του για τη μη έναρξη ή τη λύση της απεργίας στο μέλλον (ΑΠ 543/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Στην προκειμένη περίπτωση, το Ελληνικό Δημόσιο με τον πρώτο λόγο της έφεσής του παραπονείται ότι εσφαλμένα το πρωτοβάθμιο δικαστήριο απέρριψε ως μη νόμιμα τα αιτήματα της αγωγής περί απαγόρευσης συνέχισης της απεργίας, περί καταδίκης άλλως απειλής χρηματικής ποινής σε βάρος των εναγομένων για κάθε παραβίαση της απόφασης που θα εκδοθεί και περί κήρυξης της απόφασης προσωρινά εκτελεστής. Σύμφωνα με όσα στην ως άνω νομική σκέψη εκτίθενται, τα δύο πρώτα από τα αιτήματα αυτά (περί απαγόρευσης συνέχισης της απεργίας και περί καταδίκης άλλως απειλής χρηματικής ποινής σε βάρος των εναγομένων για κάθε παραβίαση της απόφασης που θα εκδοθεί) είναι νόμιμα. Συνεπώς, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που τα απέρριψε ως μη νόμιμα, εσφαλμένα εφάρμοσε το νόμο και κατά το μέρος αυτό πρέπει να εξαφανιστεί η εκκαλουμένη απόφαση, να κρατηθεί η υπόθεση και να ερευνηθεί κατ' ουσίαν. Κατά το μέρος που ο ενάγων παραπονείται για τη μη κήρυξη της εκκαλουμένης απόφασης προσωρινά εκτελεστής, ο λόγος της έφεσης προβάλλεται αλυσιτελώς και πρέπει να απορριφθεί, καθώς η απόφαση του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, ως τελεσίδικη, μπορεί να εκτελεστεί. Με το δεύτερο λόγο της έφεσής του το Ελληνικό Δημόσιο παραπονείται ότι εσφαλμένα το πρωτοβάθμιο δικαστήριο δεν δέχτηκε και ότι η ένδικη απεργία είναι καταχρηστική. Ο λόγος αυτός είναι μη νόμιμος και απορριπτός, καθώς η απεργία κατά παράβαση νομοθετικών περιορισμών (όπως στην προκειμένη περίπτωση έγινε δεκτό με την εκκαλουμένη απόφαση) είναι αφ' εαυτής παράνομη και περιπεύει έτσι η εξέταση των όρων για την τυχόν καταχρηστική άσκησή της (Ι. Κουκιάδης, Συλλογικές εργασιακές σχέσεις, 2017, Β' έκδοση σελ. 830 με παραπομπή σε νομολογία).

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 22 παρ. 4 του Ν. 1264/1982 «Για διαφορές που προκύπτουν από την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 19 - 22 αποφασίζει το Μονομελές Πρωτοδικείο της έδρας της συνδικαλιστικής οργάνωσης που έχει κηρύξει την απεργία κατά τη διαδικασία των άρθρων 663 έως 676 του Κώδικα πολιτικής Δικονομίας. Σε επείγουσες περιπτώσεις οι πρόεδροι των αρμόδιων πρωτοβάθμιων και δευτεροβάθμιων δικαστηρίων προσδιορίζουν σύντομη δικάσιμη και συντέμνουν τις προθεσμίες επίδοσης των δικογράφων, ώστε η συζήτηση να πραγματοποιηθεί μέσα σε πέντε ημέρες από την κατάθεσή τους ανεξάρτητα από τον αριθμό των υποθέσεων που εκκρεμούν». Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 150 παρ.1 του ΚΠολΔ, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου ή ο Δικαστής του Μονομελούς Πρωτοδικείου, εφόσον πιθανολογούνται σπουδαίοι λόγοι, μπορεί να απόφασή του ύστερα από αίτηση κάποιου διαδίκου, που δικάζεται κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ. ΚΠολΔ, να διατάξει τη σύντμηση των νόμιμων προθεσμιών, ενώ κατά τη διάταξη του άρθρου 687 παρ.1 του ΚΠολΔ, σε εξαιρετικά κατεπείγουσες περιπτώσεις ή όταν επίκειται άμεσος κίνδυνος, το Δικαστήριο μπορεί να συζητήσει την υπόθεση χωρίς να κλητεύσει εκείνον κατά του οποίου απευθύνεται. Με το δεύτερο λόγο της έφεσής της, η ΟΛΜΕ υποστηρίζει ότι η υπό κρίση αγωγή κατατέθηκε στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, έλαβε δικάσιμο για την ίδια ημέρα και της επιδόθηκε αυθημερόν 2 ώρες πριν τη συζήτησή της, κατά σύντμηση των προθεσμιών, κατά παράβαση του άρθρου 22 παρ. 4 του Ν. 1264/1982, των άρθρων 110, 111, 150 παρ.1 του ΚΠολΔ και του άρθρου 6 παρ.1 της ΕΣΔΑ, η ίδια δε υπέστη οικονομική βλάβη γιατί δεν μπόρεσε να προβάλει όλους τους ισχυρισμούς της. Ο λόγος αυτός της έφεσης είναι μη νόμιμος και πρέπει να απορριφθεί, καθόσον με τη σύντμηση των άνω προθεσμιών δεν παραβιάστηκαν οι διατάξεις του άρθρου 22 παρ. 4 του Ν. 1264/1982, των άρθρων 110, 111, 150 παρ.1 του ΚΠολΔ και του άρθρου 6 παρ.1 της ΕΣΔΑ. Τούτο διότι, λαμβανομένου υπόψη ότι η καταληκτική ημερομηνία για τις πρώτες ενέργειες αξιολόγησης ήταν, σύμφωνα με την ΥΑ 108906/ΓΔ4/ΦΕΚ4189/10-9-2021, η 30-9-2021, υπήρχε κατεπείγουσα περίπτωση, η σύντμηση δε των προθεσμιών έγινε εντός των πλαισίων του άρθρου 22 παρ. 4 του Ν. 1264/1982, το οποίο ορίζει τις 5 ημέρες από την κατάθεση ως ανώτατο χρονικό σημείο για τη συζήτηση της υπόθεσης, ενώ εξάλλου ουδεμία οικονομική βλάβη υπέστη η εκκαλούσα, καθόσον παραστάθηκε κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, εκπροσωπούμενη από την πληρεξούσια δικηγόρο της και προέβαλε τους ισχυρισμούς της τόσο προφορικά όσο και εγγράφως.

Από τις διατάξεις των άρθρων 19 παρ.2 , 21 παρ. 1 και 2, 22, 30 παρ. 1, 7, και 8β του Ν. 1264/1982, όπως το πρώτο και το τρίτο ισχύουν μετά τη τροποποίησή τους με το Ν. 4808/2021, καθώς και του άρθρου 3 του Ν. 2224/1994, όπως τούτο ισχύει μετά τη τροποποίησή του με το Ν. 4808/2021, προκύπτουν τα κάτωθι: α) η απεργία στις δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις των δημοσίων υπαλλήλων κηρύσσεται με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης β) κατά τη διάρκεια της απεργίας υπάρχει υποχρέωση της συνδικαλιστικής οργάνωσης που την κηρύσσει να διαθέτει το αναγκαίο προσωπικό ασφαλείας, πέραν δε αυτού και προσωπικό για την αντιμετώπιση στοιχειωδών αναγκών του κοινωνικού συνόλου (προσωπικό ελάχιστης εγγυημένης υπηρεσίας), σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει ο νόμος γ) οι συνδικαλιστικές οργανώσεις που κηρύσσουν απεργία στο Δημόσιο, τους ΟΤΑ, τα νπδδ, καθώς και σε φορείς, υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 19, υποχρεούνται να καταθέσουν στον ΟΜΕΔ αίτηση διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας, η οποία επιδίδεται στον εργοδότη, ενώ στους λοιπούς φορείς, υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις, η συνδικαλιστική οργάνωση που κηρύσσει την απεργία δικαιούται να ζητήσει τη διεξαγωγή δημόσιου διαλόγου ενώπιον του ΟΜΕΔ.

Με τους δύο λόγους της έφεσής της η τέταρτη εναγομένη (ΟΙΕΛΕ) ισχυρίζεται ότι έσφαλε το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που αναγνώρισε ότι είναι παράνομη η επίδικη απεργία της, κρίνοντας ότι, ενώ είχε νόμιμη υποχρέωση, δεν τήρησε την προβλεπόμενη από το άρθρο 3 του ν. 2224/1994 διαδικασία διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας στον ΟΜΕΔ, ούτε μερίμνησε για τη διάθεση του προσωπικού ελάχιστης εγγυημένης υπηρεσίας που προβλέπεται από το άρθρο 21 του ν. 1264/1982. Ενόψει του ότι η τέταρτη εναγομένη αντιπροσωπεύει εκπαιδευτικούς που προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε ιδιωτικά εκπαιδευτήρια, τα οποία δεν αποτελούν υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις που αναφέρονται περιοριστικά στην παρ. 2 του άρθρου 19 του Ν. 1264/1982, δεν είχε υποχρέωση, παρά μόνο δικαίωμα, σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο του άρθρου 3 του Ν. 2224/1994 να ζητήσει τη διεξαγωγή δημόσιου διαλόγου ενώπιον του ΟΜΕΔ, ενώ επίσης, δεν είχε υποχρέωση να διαθέσει κατά τη διάρκεια της απεργίας προσωπικό ελάχιστης εγγυημένης υπηρεσίας. Συνεπώς, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που έκρινε τα αντίθετα και δέχτηκε την αγωγή ως κατ'ουσίαν βάσιμη ως προς την ΟΙΕΛΕ, εσφαλμένα εφάρμοσε το νόμο και εκτίμησε τις αποδείξεις και, κατ' αποδοχή των λόγων έφεσης της ΟΙΕΛΕ, πρέπει να εξαφανιστεί η εκκαλουμένη

απόφαση και κατά το κεφάλαιο αυτό (σημειώνεται ότι η εκκαλουμένη έχει ήδη εξαφανιστεί και κατά το κεφάλαια με τα οποία απορρίφθηκαν ως μη νόμιμα τα αιτήματα του Ελληνικού Δημοσίου περί απαγόρευσης συνέχισης της απεργίας και περί καταδίκης άλλως απειλής χρηματικής ποινής), να κρατηθεί η υπόθεση να δικάσει από το παρόν δικαστήριο (άρθρο 535 παρ. 1 ΚΠολΔ) και να απορριφθεί κατά το μέρος αυτό (ήτοι καθό μέρος κρίθηκε παράνομη η απεργία λόγω μη τήρησης της διαδικασίας διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου και διάθεσης του προσωπικού ελάχιστης εγγυημένης υπηρεσίας) η αγωγή ως προς τον ΟΙΕΛΕ ως μη νόμιμη. Μετά ταύτα, η υπόθεση θα ερευνηθεί ως προς τον ΟΙΕΛΕ σχετικά με τη συνδρομή των λοιπών παραβάσεων που επικαλείται το ενάγον για τον παράνομο και καταχρηστικό χαρακτήρα της απεργίας, οι οποίες δεν ερευνήθηκαν από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο και το παρόν δικαστήριο υποχρεούται να τις ερευνήσει.

Από τη χωρίς όρκο κατάθεση του Προέδρου του ΔΣ της πρώτης εναγομένης που εξετάστηκε στο ακροατήριο του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου και περιέχεται στα πρακτικά συνεδρίασής του, από τα έγγραφα που οι διάδικοι νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν, αποδεικνύονται τα παρακάτω πραγματικά περιστατικά: Οι εναγόμενες είναι δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις και μέλη τους είναι πρωτοβάθμιες, μέλη των οποίων είναι εκπαιδευτικοί κάθε κλάδου και κατηγορίας – δημόσιοι υπάλληλοι της πρωτοβάθμιας (πρώτη εναγομένη) και δευτεροβάθμιας (δεύτερη εναγομένη) εκπαίδευσης και της ειδικής αγωγής (τρίτη εναγομένη), καθώς και εργαζόμενοι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί σε ιδιωτικά σχολεία (τέταρτη εναγομένη), την εποπτεία των οποίων έχει το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων. Στις 12-6-2020 δημοσιεύτηκε ο Ν. 4692/2020 με τίτλο «Αναβάθμιση του Σχολείου και άλλες διατάξεις». Με τα άρθρα 33, 34, 35 και 36 αυτού, θεσμοθετήθηκε η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου κάθε σχολικής μονάδας. Συγκεκριμένα, με το άρθρο 33 ρυθμίστηκε ο συλλογικός προγραμματισμός του εκπαιδευτικού έργου και οι ομάδες δράσεων επαγγελματικής ανάπτυξης, με τα άρθρα 34 και 35 ρυθμίστηκαν η αυτοαξιολόγηση και η εξωτερική αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων, ενώ με το άρθρο 36 ρυθμίστηκαν οι ομάδες σχολείων. Στις 3-8-2021 δημοσιεύτηκε ο Ν. 4823/2021 «Αναβάθμιση του σχολείου, ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών και άλλες διατάξεις». Με τα άρθρα 56 έως 83 και 97 αυτού θεσπίστηκε σύστημα αξιολόγησης του έργου των στελεχών της εκπαίδευσης, των εκπαιδευτικών και των μελών του Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού και του Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού της δημόσιας

πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, καθορίστηκαν τα όργανα και οι διαδικασίες αξιολόγησης. Κατ' εφαρμογή των Ν. 4692/2020 και 4823/2021 δημοσιεύτηκε στις 10-9-2021 η ΥΑ 108906/ΓΔ4 (Β'4198), η οποία ρύθμισε τα ειδικότερα ζητήματα των διαδικασιών αξιολόγησης. Αμέσως μετά την έκδοση της παραπάνω ΥΑ, οι εναγόμενες προχώρησαν σε «απεργία-αποχή» των εκπαιδευτικών-μελών τους από κάθε ενέργεια που συνδέεται με την εφαρμογή των Ν. 4692/2020 και 4823/2021 και της ΥΑ 108906/ΓΔ4 (Β'4198). Ειδικότερα, στις 16-9-2021 η πρώτη εναγομένη επέδωσε στο ενάγον τη με ίδια ημερομηνία εξώδικη δήλωσή της, στην οποία αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι το Δ.Σ της αποφάσισε να προκηρύξει απεργία-αποχή από κάθε ενέργεια που συνδέεται με την εφαρμογή των διαδικασιών που προβλέπονται στο Ν. 4692/2020, όπως αυτές συμπληρώθηκαν από το Ν. 4823/2021 και ρυθμίστηκαν περαιτέρω στην ΥΑ 108906/ΓΔ4 (Β'4198), ενώ αντίστοιχα αιτήματα της εν λόγω απεργίας-αποχής αποτελούν η κατάργηση του προαναφερθέντος θεσμικού πλαισίου του συλλογικού προγραμματισμού, εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης των σχολικών μονάδων. Στις 13-9-2021 η δεύτερη εναγομένη επέδωσε στο ενάγον τη με ίδια ημερομηνία εξώδικη δήλωσή της, στην οποία αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι η Γ.Σ. των Προέδρων των ΕΛΜΕ στις 9-9-2021 αποφάσισε να κηρύξει απεργία-αποχή από την άσκηση των καθηκόντων των εκπαιδευτικών από κάθε διαδικασία ή ενέργεια που συνδέεται με την άσκηση των καθηκόντων τους που αφορούν στις διαδικασίες συλλογικού προγραμματισμού και υλοποίησης του εκπαιδευτικού έργου, εσωτερικής αξιολόγησης/αυτοαξιολόγησης και εξωτερικής αξιολόγησης των σχολικών μονάδων που προβλέπονται από τις διατάξεις της ΥΑ 108906/ΓΔ4/10-9-2021 (ΦΕΚ Β'4198), ενώ αίτημα της απεργίας είναι η κατάργηση της ΥΑ 108906/ΓΔ4/10-9-2021. Στις 21-9-2021 η τρίτη εναγομένη επέδωσε στο ενάγον τη με ίδια ημερομηνία εξώδικη δήλωσή της, η οποία έχει ομοιο περιεχόμενο και αίτημα με την εξώδικη δήλωση της δεύτερης εναγομένης. Στις 20-9-2021 η τέταρτη εναγομένη επέδωσε στο ενάγον τη με ίδια ημερομηνία εξώδικη δήλωσή της, στην οποία αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι το Δ.Σ της αποφάσισε να προκηρύξει απεργία-αποχή από κάθε διαδικασία ή ενέργεια που συνδέεται με την εν γένει διαδικασία αξιολόγησης, εσωτερικής αξιολόγησης/αυτοαξιολόγησης και εξωτερικής αξιολόγησης των σχολικών μονάδων που προβλέπονται από το Ν. 4692/2020, καθώς και την ΥΑ 6603/ΓΔ4 (ΦΕΚ 140/20-1-2021) και την ΥΑ 108906/ΓΔ4 (Β'4198) και μέχρι το πέρας της

διαδικασίας αξιολόγησης, με αίτημα να αποσύρει η κυβέρνηση τις ρυθμίσεις για την «αξιολόγηση». Όπως προκύπτει από το περιεχόμενο των ως άνω εξώδικων δηλώσεων, πράγματι την απόφαση για την επίδικη απεργιακή κινητοποίηση την έλαβε το Διοικητικό Συμβούλιο των πρώτης και τρίτης των εναγομένων. Συνεπώς, όσον αφορά την πρώτη και τρίτη των εναγομένων (ΔΟΕ και ΠΟΣΕΕΠΕΑ) η επίμαχη απεργία αποφασίστηκε από αναρμόδιο όργανο (Δ.Σ), ενώ αρμόδιο όργανο για τη λήψη της απόφασης ήταν η Γενική Συνέλευση (άρθρο 30 παρ.8β του Ν. 1264/1982) και ως εκ τούτου είναι παράνομη. Η επικαλούμενη από την πρώτη εναγομένη δυσχέρεια ως προς τη σύγκλιση της Γενικής Συνέλευσης, λόγω της πανδημίας αλλά και του μεγάλου αριθμού των μελών της που είναι διάσπαρτα σε όλη την Ελλάδα, δεν μπορεί να προσδώσει στην παραπάνω διάταξη αντισυνταγματικό χαρακτήρα (βλ. Βλαστό, 1996, Συνδικαλιστικά σωματεία, σελ. 521/91 και 578 επ., ΕφΑθ. 1/1992 ΔΕΝ 1992/298). Εξάλλου, κατά τον κρίσιμο χρόνο (16-9-2021) δεν υπήρχε νομοθετική απαγόρευση διεξαγωγής Γ.Σ., η οποία θα μπορούσε ευχερώς να διεξαχθεί με τη χρήση ψηφιακών μέσων, σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ.4 της ΚΥΑ Δ1α/ΓΠοικ55732/13-9-2021 σε συνδυασμό με το άρθρο 86παρ.3γ του Ν. 4808/2021. Ούτε βέβαια προέκυψε ότι υπήρξε προηγούμενη εξουσιοδότηση της Γενικής Συνέλευσης προς το Διοικητικό Συμβούλιο για την κήρυξη της συγκεκριμένης απεργίας και με το συγκεκριμένο περιεχόμενο, πέραν του ότι κάτι τέτοιο, εάν υπήρχε, θα αποτελούσε καταστρατήγηση του νόμου. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που με την εκκαλουμένη απόφαση έκρινε παράνομη την απεργιακή κινητοποίηση για το λόγο ότι αποφασίστηκε από αναρμόδιο όργανο αναφορικά με την πρώτη των εναγομένων, ορθά το νόμο εφάρμοσε και εκτίμησε τις αποδείξεις και τα αντίθετα υποστηριζόμενα με τον πρώτο λόγο έφεσης της πρώτης εναγομένης κρίνοντας αβάσιμα και απορριπτέα. Σημειώνεται ότι ο δεύτερος λόγος έφεσης της πρώτης εναγομένης με τον οποίο προβάλλεται σφάλμα της εκκαλουμένης ως προς την κρίση της για υποχρέωση της εναγομένης αυτής για υποβολή στον ΟΜΕΔ αίτηση διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας-αποχής και πρόσκληση του εργοδότη σε συνάντηση για την ανάδειξη μεσολαβητή, καθώς και για διάθεση απ' αυτήν κατά τη διάρκεια της απεργίας-αποχής προσωπικού ελάχιστης εγγυημένης υπηρεσίας, υποχρεώσεις τις οποίες αυτή δεν τήρησε, αλυσίτελως προβάλλονται, διότι η προαναφερόμενη ορθή κρίση της εκκαλουμένης για ακυρότητα της απεργίας λόγω του ότι αποφασίστηκε από αναρμόδιο όργανο, στηρίζει από μόνη της το διατακτικό της (Σαμουήλ, Η έφεση, 2003 παρ.542, σελ.221). Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η δεύτερη εναγομένη (της οποίας η απόφαση για την επίδικη απεργιακή κινητοποίηση ορθά ελήφθη από τη Γενική Συνέλευση των Προέδρων των ΕΛΜΕ και ως προς αυτό δεν

προσβάλλεται η απόφαση), δεν υπέβαλε στον ΟΜΕΔ αίτηση διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας-αποχής και πρόσκληση του εργοδότη σε συνάντηση για την ανάδειξη μεσολαβητή, όπως είχε υποχρέωση σύμφωνα με το άρθρο 3 του Ν. 2224/1994, όπως τούτο ισχύει μετά τη τροποποίησή του με το Ν. 4808/2021, γεγονός που καθιστά την απεργία παράνομη γι' αυτό το λόγο. Εξάλλου, η παράλειψη του Ελληνικού Δημοσίου να ζητήσει το ίδιο ως εργοδότης την διενέργεια δημόσιου διαλόγου ενώπιον του ΟΜΕΔ, όπως είχε δικαίωμα, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι απαλλάσσει τη συνδικαλιστική οργάνωση που κηρύσσει την απεργία από την σχετική υποχρέωση, ούτε ότι συντρέχει καταχρηστική επίκληση της εν λόγω παράλειψης εκ μέρους του Ελληνικού Δημοσίου. Συνεπώς, ο τέταρτος λόγος έφεσης της δεύτερης εναγομένης, με τον οποίο υποστηρίζονται τα αντίθετα, είναι αβάσιμος και απορριπτέος. Σημειώνεται ότι ο τρίτος λόγος έφεσης της δεύτερης εναγομένης με τον οποίο προβάλλεται σφάλμα της εκκαλουμένης ως προς την κρίση της για υποχρέωση της εναγομένης αυτής για διάθεση απ' αυτήν κατά τη διάρκεια της απεργίας-αποχής προσωπικού ελάχιστης εγγυημένης υπηρεσίας, υποχρέωση την οποία αυτή δεν τήρησε, αλυσίτελώς προβάλλεται, διότι η προαναφερόμενη ορθή κρίση της εκκαλουμένης για ακυρότητα της απεργίας λόγω του ότι δεν υπέβαλε αυτή αίτηση διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου στον ΟΜΕΔ, στηρίζει από μόνη της το διατακτικό της. Αναφορικά με τον πρώτο λόγο έφεσης της δεύτερης εναγομένης (ΟΛΜΕ) ότι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο εσφαλμένα αναγνώρισε ότι είναι παράνομη η κηρυχθείσα απεργία-αποχή από κάθε ενέργεια που συνδέεται με την εφαρμογή των διαδικασιών που προβλέπονται στο Ν. 4692/2020, όπως αυτές συμπληρώθηκαν από το Ν. 4823/2021 και ρυθμίστηκαν περαιτέρω στην Υ.Α.108906/ΓΔ4/10-9-2021, ενώ το ενάγον με την κρινόμενη αγωγή έχει προσβάλει την απεργία-αποχή που κηρύχθηκε με την από 13-9-2021 εξώδικη δήλωσή της προς αυτό, με την οποία αυτή αντιδρά στην εφαρμογή και έχει ως αίτημα την κατάργηση μόνο της ΥΑ 108906/ΓΔ4/10-9-2021. Ενόψει του ότι η ΥΑ 108906/ΓΔ4/10-9-2021 αποτελεί εφαρμοστική υπουργική απόφαση των νόμων 4692/2021 και 4823/2021, δεν έσφαλε το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που δέχτηκε εν όλω την αγωγή ως προς το αναγνωριστικό της αίτημα και ο σχετικός λόγος έφεσης, με τον οποίο υποστηρίζεται το αντίθετο, είναι αβάσιμος και απορριπτέος. Ο ισχυρισμός περί καταχρηστικής άσκησης της κρινόμενης αγωγής για το λόγο ότι το ενάγον γνώριζε ήδη από την 8-2-2021 σχετική απεργία της ΟΛΜΕ για το ζήτημα της αξιολόγησης και δεν αντέδρασε, ο οποίος απορρίφθηκε σιωπηρά από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο και

επιαναφέρεται με τον πέμπτο λόγο έφεσης της δεύτερης εναγομένης, είναι απορριπτός ως αβάσιμος, αφού το χρονικό διάστημα των 8 μηνών που παρήλαθε δεν είναι ικανό για να δημιουργήσει στην τελευταία την εύλογη πεποίθηση ότι δεν θα προσβληθεί από το ενάγον η επίδικη απεργία. Επίσης, ο ισχυρισμός περί καταχρηστικής άσκησης της κρινόμενης αγωγής για το λόγο ότι μ' αυτήν δεν προκαλείται βλάβη στο ενάγον αλλά και στο κοινωνικό σύνολο, ο οποίος απορρίφθηκε σιωπηρά από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο και επιαναφέρεται με τον τρίτο λόγο έφεσης της πρώτης εναγομένης (ΔΟΕ), είναι απορριπτός ως αβάσιμος, καθώς από την κρινόμενη απεργία-αποχή από τη διαδικασία αξιολόγησης των σχολικών μονάδων αλλά και των εκπαιδευτικών, η οποία (διαδικασία) στοχεύει στη βελτίωση και διασφάλιση της ποιότητας του εκπαιδευτικού έργου, προκαλείται βλάβη τόσο στο ενάγον όσο και στο κοινωνικό σύνολο και ιδίως στους μαθητές. Περαιτέρω, όπως προέκυψε, η κηρυχθείσα από την τέταρτη εναγομένη (ΟΙΕΛΕ) απεργία, που γνωστοποιήθηκε στο ενάγον στις 20-9-2021, ήτοι η αποχή των ιδιωτικών εκπαιδευτικών που παρέχουν υπηρεσίες στα ιδιωτικά σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στην Ελλάδα από κάθε ενέργεια που συνδέεται με τη διαδικασία αξιολόγησης, εσωτερικής αξιολόγησης/αυτοαξιολόγησης και εξωτερικής αξιολόγησης των σχολικών μονάδων που προβλέπεται από το Ν. 4692/2020, το Ν. 4823/2021 και την Υ.Α. 108906/ΓΔ4/10-9-2021, έχει ως μόνο αίτημα να αποσύρει η κυβέρνηση τις ρυθμίσεις για την «αξιολόγηση», ήτοι να καταργηθούν οι προαναφερόμενες νομοθετικές διατάξεις που αποβλέπουν στην αξιολόγηση και βελτίωση της παρεχόμενης εκπαίδευσης, η οποία παρέχεται εκτός από τα δημόσια και από τα ιδιωτικά σχολεία, τα οποία λειτουργούν υπό την εποπτεία του κράτους. Το αίτημα της κρινόμενης απεργίας-αποχής δεν συνδέεται με την επίλυση των προβλημάτων, τα οποία ενδεχομένως υφίστανται οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί λόγω των πρόσθετων, πέραν του εκπαιδευτικού τους έργου, υποχρεώσεων, τις οποίες αναλαμβάνουν βάσει των επίμαχων διατάξεων. Η διάρκειά της είναι αόριστη, όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται «μέχρι το πέρας της διαδικασίας αξιολόγησης». Η ικανοποίηση του αιτήματος της απεργίας-αποχής δεν εξαρτάται από τη βούληση του ενάγοντος αλλά από τη βούληση του ελληνικού κοινοβουλίου. Συνεπώς, ως πολιτική απεργία, είναι παράνομη και καταχρηστική, αφού επιχειρεί να καταλύσει το δικαίωμα της πολιτειακής εξουσίας να νομοθετεί σε ζήτημα μάλιστα που ανήκει στην αποκλειστική ρυθμιστική εξουσία της, καθιστώντας με τον τρόπο αυτό στάσιμο το προσφερόμενο εκπαιδευτικό έργο προς βλάβη των μαθητών και των οικογενειών τους, ενώ λόγοι δημοσίου συμφέροντος επιβάλλουν το δημόσιο αγαθό της εκπαίδευσης να υπόκειται σε συνεχή αξιολόγηση προκειμένου να

επικαιροποιείται και να βελτιώνεται, υπερβαίνοντας έτσι τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος. Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη η κρινόμενη αγωγή καθό μέρος στρέφεται κατά της τέταρτης εναγομένης και να αναγνωρισθεί ότι η ένδικη απεργία – αποχή είναι παράνομη. Επίσης, πρέπει να απαγορευτεί στις εναγόμενες συνδικαλιστικές οργανώσεις (ΔΟΕ, ΟΛΜΕ, ΟΙΕΛΕ και ΠΟΣΕΕΠΕΑ) η συνέχιση της κηρυχθείσας από αυτές απεργίας – αποχής, που γνωστοποιήθηκε στο ενάγον στις 16-9-2021, 13-9-2021, 21-9-2021 και 20-9-2021, αντίστοιχα, από κάθε διαδικασία ή ενέργεια που συνδέεται με τη διαδικασία αξιολόγησης, εσωτερικής αξιολόγησης/αυτοαξιολόγησης και εξωτερικής αξιολόγησης των σχολικών μονάδων που προβλέπεται από το Ν. 4692/2020, το Ν. 4823/2021 και την Υ.Α. 108906/ΓΔ4/10-9-2021, με την απειλή χρηματικής ποινής σε βάρος καθεμιάς των εναγομένων, ποσού 3.000 ευρώ, για κάθε παράβαση του διατακτικού της παρούσας, ως προς την παραπάνω καταψηφιστική της διάταξη.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει α) να απορριφθούν οι από 1-10-2021 (αριθμ. εκθ. κατ. 76527/5634/2021) και από 4-10-2021 (αριθμ. εκθ. κατ. 76516/5633/2021) εφέσεις ως ουσιαστικά αβάσιμες και να συμψηφιστούν τα δικαστικά έξοδα του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας μεταξύ των διαδίκων, λόγω του δυσχερούς της ερμηνείας των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν (άρθρο 179 ΚΠολΔ) β) να γίνει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη η από 4-10-2021 (αριθμ. εκθ. κατ. 76740/5653/2021)έφεση, να δικαστεί η αγωγή στην ουσία της κατά το μέρος που έχει εξαφανιστεί και να απαγορευτεί στις εναγόμενες συνδικαλιστικές οργανώσεις (ΔΟΕ, ΟΛΜΕ, ΟΙΕΛΕ και ΠΟΣΕΕΠΕΑ) η συνέχιση της κηρυχθείσας από αυτές απεργίας – αποχής, που γνωστοποιήθηκε στο ενάγον στις 16-9-2021, 13-9-2021, 21-9-2021 και 20-9-2021, αντίστοιχα, από κάθε διαδικασία ή ενέργεια που συνδέεται με τη διαδικασία αξιολόγησης, εσωτερικής αξιολόγησης/αυτοαξιολόγησης και εξωτερικής αξιολόγησης των σχολικών μονάδων που προβλέπεται από το Ν. 4692/2020, το Ν. 4823/2021 και την Υ.Α. 108906/ΓΔ4/10-9-2021, να απειληθεί δε σε βάρος καθεμιάς των εναγομένων χρηματική ποινή 3.000 ευρώ για κάθε παράβαση του διατακτικού της απόφασης γ) να γίνει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη η από 4-10-2021 (αριθμ. εκθ. κατ. 76579/5637/2021)έφεση, να δικαστεί η αγωγή στην ουσία της κατά το μέρος που έχει εξαφανιστεί και να αναγνωρισθεί ότι η κηρυχθείσα από την τέταρτη εναγομένη

συνδικαλιστική οργάνωση (ΟΙΕΛΕ) απεργία – αποχή, που γνωστοποιήθηκε στο ενάγον στις 20-9-2021, από κάθε διαδικασία ή ενέργεια που συνδέεται με τη διαδικασία αξιολόγησης, εσωτερικής αξιολόγησης/αυτοαξιολόγησης και εξωτερικής αξιολόγησης των σχολικών μονάδων που προβλέπεται από το Ν. 4692/2020, το Ν. 4823/2021 και την Υ.Α. 108906/ΓΔ4/10-9-2021, είναι παράνομη ως καταχρηστική. Τα δικαστικά έξοδα και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας πρέπει να συμφηφιστούν μεταξύ των διαδίκων, λόγω του δυσχερούς της ερμηνείας των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν (άρθρο 179 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει αντιμωλία των διαδίκων τις: α) από 4-10-2021 (αριθμ. εκθ. κατ. 76740/5653/2021) β) από 1-10-2021 (αριθμ. εκθ. κατ. 76527/5634/2021) γ) από 4-10-2021 (αριθμ. εκθ. κατ. 76516/5633/2021) και δ) από 4-10-2021 (αριθμ. εκθ. κατ. 76579/5637) εφέσεις, κατά της με αριθμό 534/2021 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, καθώς και τις ασκηθείσες πρόσθετες παρεμβάσεις.

Δέχεται τυπικά τις άνω εφέσεις και τις πρόσθετες παρεμβάσεις.

Απορρίπτει κατ' ουσία τις από 1-10-2021 (αριθμ. εκθ. κατ. 76527/5634/2021) και από 4-10-2021 (αριθμ. εκθ. κατ. 76516/5633/2021) εφέσεις.

Συμφηφίζει τα δικαστικά έξοδα του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας μεταξύ των διαδίκων των εν λόγω εφέσεων.

Δέχεται κατ' ουσία τις από 4-10-2021 (αριθμ. εκθ. κατ. 76740/5653/2021) και από 4-10-2021 (αριθμ. εκθ. κατ. 76579/5637/2021) εφέσεις.

Εξαφανίζει τη με αριθμό 534/2021 εκκαλουμένη απόφαση, κατά τα αναφερόμενα στο σκεπτικό κεφάλαια.

Κρατεί την υπόθεση και δικάζει την από 30-9-2021 (αριθ. εκθ. κατ. 75447/1902/2021) αγωγή κατά το ως άνω μέρος.

Δέχεται την αγωγή κατά το μέρος αυτό.

Αναγνωρίζει ότι η κηρυχθείσα από την τέταρτη εναγομένη συνδικαλιστική οργάνωση (ΟΙΕΛΕ) απεργία – αποχή, που γνωστοποιήθηκε στο ενάγον στις 20-9-2021, από κάθε διαδικασία ή ενέργεια που συνδέεται με τη διαδικασία αξιολόγησης, εσωτερικής αξιολόγησης/αυτοαξιολόγησης και εξωτερικής

9ο φύλλο της

/2021 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών

αξιολόγησης των σχολικών μονάδων που προβλέπεται από το Ν. 4692/2020, το Ν. 4823/2021 και την Υ.Α. 108906/ΓΔ4/10-9-2021, είναι παράνομη.

Απαγορεύει στις εναγόμενες συνδικαλιστικές οργανώσεις (ΔΟΕ, ΟΛΜΕ, ΟΙΕΛΕ και ΠΟΣΕΕΠΕΑ) τη συνέχιση της κηρυχθείσας από αυτές απεργίας – αποχής, που γνωστοποιήθηκε στο ενάγον στις 16-9-2021, 13-9-2021, 21-9-2021 και 20-9-2021, αντίστοιχα, από κάθε διαδικασία ή ενέργεια που συνδέεται με τη διαδικασία αξιολόγησης, εσωτερικής αξιολόγησης/αυτοαξιολόγησης και εξωτερικής αξιολόγησης των σχολικών μονάδων που προβλέπεται από το Ν. 4692/2020, το Ν. 4823/2021 και την Υ.Α. 108906/ΓΔ4/10-9-2021.

Απειλεί σε βάρος καθεμιάς των εναγομένων χρηματική ποινή τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ για κάθε παράβαση του διατακτικού της παρούσας, ως προς την παραπάνω καταψηφιστική της διάταξη.

Συμφηφίζει τα δικαστικά έξοδα και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας μεταξύ των διαδίκων.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα στις 13/10/2021 σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοί τους δικηγόροι.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

